

ബാബ അപരാഹ്ണവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥി കൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ

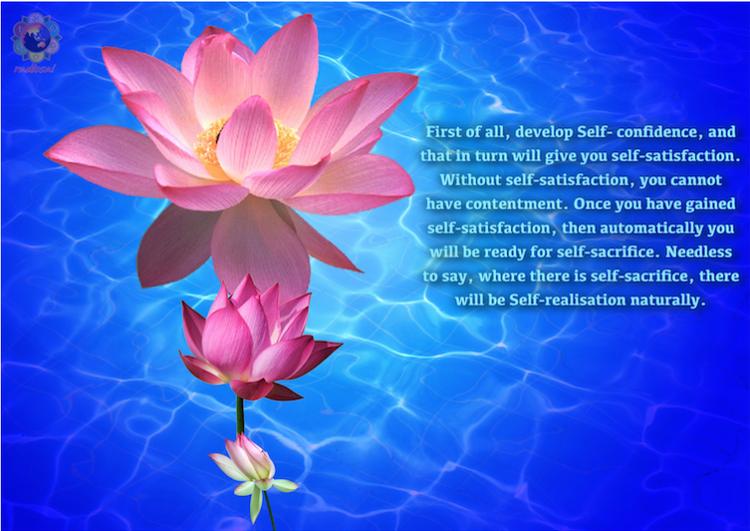
സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 25D

ഒക്ടോബർ 2003

നിങ്ങൾക്ക് ഏതു മാർഗവും പിന്തുടരാം, നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ ഞാനുണ്ട്

ഭഗവാൻ കുട്ടികളോട് പറഞ്ഞ മറ്റൊരു പ്രസ്താവനയും ആ വിദ്യാർത്ഥി പങ്കുവയ്ക്കുകയുണ്ടായി, അത് നമുക്കെല്ലാവർക്കും കൗതുകകരമായിരിക്കും:

“കുട്ടികളേ, നിങ്ങൾ എവിടെവേണമെങ്കിലും പോവാം. നിങ്ങൾക്ക് ഏത് ആദ്ധ്യാത്മികചാരവും അനുഷ്ഠിക്കാം. എന്നാൽ ഏതു സ്ഥലമായാലും, ഏത് ആദ്ധ്യാത്മികാനുഷ്ഠാനവും സഹലമാവുന്നത്, പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്, നിങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹം നേടിത്തരുന്നത് ഞാൻ കാരണം മാത്രമാണെന്ന് അറിയുക. നിങ്ങൾക്ക് ഏതു മാർഗം വേണമെങ്കിലും പിന്തുടരാം, ഞാനുണ്ടാവും അവിടെ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കാനായിട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവിൻ. ഇത് ഗ്രഹിക്കുവിൻ. സത്യസായി ബാബ എന്നത് പരമമായ ഉണ്മ(Ultimate Reality)യത്രേ. ഓരോ

രുത്തരിലും, ഓരോയിടത്തും, നിങ്ങൾ ഏതു മാർഗം പിന്തുടർന്നാലും അവിടുന്ന് തന്റെ അനുഗ്രഹം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും.” ഭഗവാൻ അരുളിയതാണിത്. ആ കുട്ടി പറഞ്ഞ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ട്, അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഓരോരുത്തരും, എല്ലാവരും, അത്യധികം ആഘോദിക്കുകയുണ്ടായി.

ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു, “നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഏതാനും പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പടികൾ കെട്ടുന്നതിനാണ് സ്വാമി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നാം ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ആരംഭിക്കണം.

ഈ ആത്മവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും നമുക്ക് ആത്മസംതൃപ്തിയുണ്ടാവും. ഈ ആത്മസംതൃപ്തി നമ്മെ ആത്മത്യാഗത്തിന് ഒരുക്കിയെടുക്കും, അത് ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിൽ അവസാനിക്കും. ഈ പടികൾ വളരെ ആവശ്യമുള്ളവയാണ്. ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും മികച്ച ആദ്ധ്യാത്മികപാതയെന്നത് സേവയാണ്.” ഈ പ്രസ്താവനയോടെ അവൻ തന്റെ പ്രഭാഷണം ഉപസംഹരിച്ചു.

നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള വടംവലി മത്സരം

ഇനി അവസാനത്തെ പ്രഭാഷകനായ ജഗദീഷ് ചന്ദ്ര, ഒന്നാം വർഷ എം.എസ്.സി(ഫിസിക്സ്) വിദ്യാർത്ഥി, ഹിന്ദിയിലാണ് സംസാരിച്ചത്. നിങ്ങൾ അതിശയിക്കുകയാവാം, “അനിൽകുമാർ, താങ്കൾക്ക് ഈ ഭാഷകളെല്ലാം അറിയാമോ? ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം ഇതൊക്കെ?” എനിക്ക് അറിയില്ല. അവരുടെ പ്രഭാഷണത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് എനിക്കു തരണമെന്ന് ഞാനവരോട് അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അവരത് എനിക്കു തന്നു, ഞാൻ അതുപയോഗിച്ച് ആ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ ഒരു ലഘുകുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാ ഭാഷകളും അറിയാമെന്ന് ഒരു വ്യാജ അവകാശവാദം ഞാൻ ഉന്നയിക്കില്ല. ഇല്ല! എനിക്കറിയാവുന്ന രണ്ട് ഭാഷകളിലെ പ്രാവീണ്യംതന്നെ മതിയാവും എനിക്ക്. എന്റെ മാതൃഭാഷ തെലുങ്കാണ്; പഠനമാധ്യമം ഇംഗ്ലീഷായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അത് പഠിച്ചത്.

ഇനി, ജഗദീഷ് ചന്ദ്ര, ഹിന്ദിയിൽ എന്താണ് സംസാരിച്ചത്? അവൻ നമ്മുടെ ഇതിഹാസങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഉപാഖ്യാനം വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി, ദേവന്മാരും അസുരന്മാരും

തമ്മിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു വടംവലി യുണ്ടായി. “അവർ പാലാഴി കടയാൻ തുടങ്ങി. ദേവന്മാർ ഒരു വശത്ത്, അസുരന്മാർ മറുവശത്തും. പാലാഴി കടഞ്ഞത് ഈ രണ്ട് എതിർചേരികൾ ചേർന്നാണ്. ഈ കടച്ചിലിന്റെ ഫലമായി ദിവ്യമായ അമൃത്

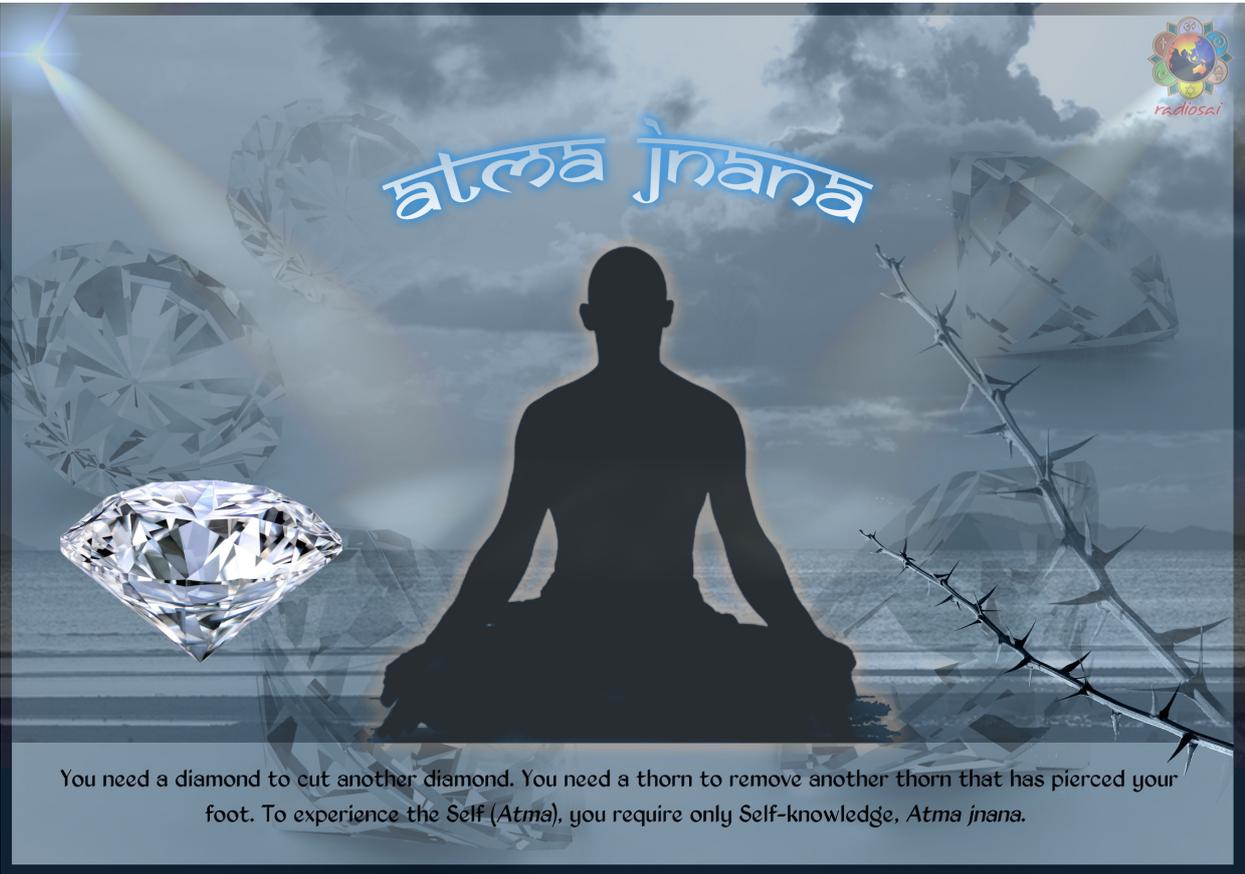
ഉണ്ടായി.”

“ജീവിതസമുദ്രത്തിലും ദുഷ്ടശക്തികളും ശിഷ്ടശക്തികളും തമ്മിലുള്ള വടംവലിയുണ്ട്. അതിൽനിന്നാണ് അമൃതസമാനമായ, സുന്ദരമായ, രാജപ്രൗഢിയുള്ള നമ്മുടെ അവതാര

സ്വരൂപമായ ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായിബാബ ഉയർന്നുവന്നത്. അവിടുന്ന് ജന്മമെടുത്തത്, അവിടുന്ന് അവതരിച്ചത്, നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള ഈ കടച്ചിൽ പ്രക്രിയയിൽനിന്നാണ്.” ഇപ്രകാരമാണ് അവൻ പറഞ്ഞത്.

ആളുകൾക്ക് ആത്മജ്ഞാനമില്ല

എന്നിട്ട് അവൻ ഏതാനും സുപ്രധാന വസ്തുതകൾ പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി: “ഇന്ന് പണത്തിൽ കൂടുതലായി ശ്രദ്ധകൊടുക്കുന്ന ആളുകളെയാണ് നമ്മൾ കാണുന്നത്. എല്ലാവർക്കും പണത്തെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്ത. പണം പല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കും, എന്നാൽ എല്ലാം അതുകൊണ്ടാവില്ല. ഇന്ന് വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ പണം പ്രമുഖസ്ഥാനം കൈയടക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിർഭാഗ്യകരമാണ്. ഈ ആധുനിക കാലത്ത്, ആളുകൾക്ക് ആദിശങ്കരനോ രമണമഹർഷിയോ പരാമർശിച്ച ആ ആത്മജ്ഞാന(knowledge of

the Self)മില്ല. അവർക്ക് പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി അറിവുണ്ട്, എന്നാൽ അവർക്ക് അവരുടെ നേർപ്രകൃതത്തെക്കുറിച്ച് അറിവില്ല. അവർക്ക് ബാഹ്യലോകത്തെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ട്, എന്നാൽ അവർക്ക് അന്തരരാത്മാവിനെപ്പറ്റി അറിവില്ല. ഇതാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.”

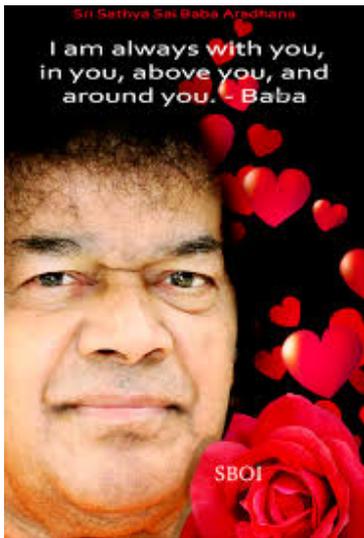
ഭഗവാൻ അരുളിയിട്ടുണ്ട്, “ഈ അറിവ് ആത്മാവാ(Self)ണ്, അത് നിങ്ങളുടെ തൊട്ടടുത്തുണ്ട്, നിങ്ങളുടെ ചാരത്തുണ്ട്.”

“നാം വെളിച്ചം കാണുന്നില്ല. നാം ഇരുട്ടത്ത് തപ്പിത്തടയുകയാണ്. മായാമോഹത്തിന്റെ ഇരുട്ടിൽ നാം മുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള വെളിച്ചം, ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശം കാണുന്നില്ല.”

എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഭാഷയിലാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്

എന്നിട്ട് ആ കുട്ടി പറയുകയുണ്ടായി: “സത്യസായി സർവകലാശാലയെന്നത് വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ട സ്വപ്നമാണ്. ഇവിടെ രാജ്യമെമ്പാടും നിന്നുമുള്ള, എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള, ഈ നാട്ടിലെ വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളെ, ഈ നാട്ടിലെ വിവിധ ഭാഷകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. കിന്റർഗാർട്ടൺ മുതൽ ഡോക്ടറേറ്റ് വരെ വിദ്യാഭ്യാസം തികച്ചും സൗജന്യമാണിവിടെ. തികച്ചും സൗജന്യം!”

ബാബ വിദ്യാർത്ഥികളോട് പറഞ്ഞ ഒരു വസ്തുത രാവുപകലും അവരുടെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങുന്നു. അവിടുന്ന് എന്താണ് അവരോട് പറഞ്ഞത്? “കുട്ടികളേ, ഞാൻ സദാ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ടെന്ന്, നിങ്ങൾക്കുള്ളിലുണ്ടെന്ന്, നിങ്ങൾക്ക് ചുറ്റിനുമുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പു

ണ്ടാവുക.” ഇതവർക്ക് ജീവിതത്തോട് മതിയായ ഉത്സാഹം, ധൈര്യം, ചടുലത ഇവ നൽകുന്നു. ഇതാണ് ബാബ അരുളിയത്.

സ്വാമിയെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആ കുട്ടി പറയുകയുണ്ടായി: “ഞാൻ സദാ നിങ്ങളെ പ്രചോദിപ്പിക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കാനുമായി, നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ ‘എനെ’ ഉണർത്തുന്നതിനായി നിങ്ങളുടെ ചുറ്റിനുമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുക. നിങ്ങൾ പ്രതികരിക്കുന്നത് ഞാൻ കാണുമ്പോൾ, ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനം നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വെച്ച്, ഞാൻ സ്വയം, നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഭാഷയിൽ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കും സ്വാമിക്കും ഇടയിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയുണ്ട്, അത് തികച്ചും സ്വകാര്യമാണ്. ഞാൻ നിങ്ങളെ വാസ്തവമായും എന്താണോ പഠിപ്പിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് അത്, നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും അറിവുള്ള ഭാഷയിൽ ഞാൻ സ്വയം നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അനായാസമായി, പ്രയാസമൊന്നും കൂടാതെ, ഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പാക്കുന്നു.”

വിശ്വാസം വൈയക്തികാനുഭവങ്ങളിലൂടെ പുറയങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമാവുന്നു

ആ കുട്ടി ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുകയുണ്ടായി: “ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഒരു അപകടത്തിൽ അവന്റെ കാഴ്ചശക്തി നഷ്ടമാവുകയുണ്ടായി.

അങ്ങേയറ്റം ദൗർഭാഗ്യകരമായിരുന്നു അത്. ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോവുകയായിരുന്നു, പരീക്ഷ പെട്ടെന്ന് അടുത്തുവരുന്നു. ഇവൻ എങ്ങനെ പരീക്ഷയ്ക്ക് ഇരിക്കാനാണ്? അവന് എങ്ങനെ നന്നായി എഴുതാനാവും? അതത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. അവന് വായിച്ച് തയ്യാറെടുക്കാനാവില്ല. പക്ഷേ, സ്വാമി തന്റെ സഹായത്തിനായി എത്തി തന്നെ രക്ഷിക്കും എന്ന് അവന് ഉറച്ച വിശ്വാസമായിരുന്നു.

അവൻ ഈ ഭാവമായിരിക്കെ, എന്തു സംഭവിച്ചു? ഈശ്വരൻ ഒരിക്കലും തോൽക്കില്ല. ഒരു ദിവസം, സ്വാമി അവന്റെയടുത്തേക്ക് സാവധാനം, മന്ദമായി നടന്നുചെന്നു, അവിടുത്തെ കരങ്ങൾ വീശി വിഭൂതി സൃഷ്ടിച്ചു, അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ അത് പൂശി. പൊടുന്നനെ, ആ കുട്ടിയുടെ കാഴ്ച സാധാരണപോലെയാക്കി. അവൻ എല്ലാം കാണാമെന്നായി! അവൻ വായിച്ച് തയ്യാറെടുക്കാം ഇപ്പോൾ! ഇങ്ങനെയാണ് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വിശ്വാസം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നത്-വായനയിലൂടെയല്ല, കേൾവിയിലൂടെയല്ല, മറിച്ച് ഞങ്ങളുടെ വൈയക്തികാനുഭവങ്ങളിലൂടെയാണ്.” ഇതാണോ കുട്ടി പറഞ്ഞത്.

ഈശ്വരൻ സ്വന്തം കുട്ടികളോടുള്ള പ്രേമം

ആയിരക്കണക്കിനുള്ള സൂപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റി ആസ്പത്രിയിൽ ചികിത്സിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാമിയുടെ കുടിവെള്ളപദ്ധതി ദശലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ ദാഹം ശമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈശ്വരൻ സ്വന്തം കുട്ടികളോടുള്ള പ്രേമത്തെപ്പറ്റി ഈ പദ്ധതികൾ സംസാരിക്കുന്നു.

ഈ പയ്യൻ അവന്റെ പ്രഭാഷണത്തിൽ മറ്റൊരു സംഭവം പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. “ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതത്തിലാദ്യമായി ഹോസ്റ്റലിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. അവനൊരു ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്നു, വളരെ ഗൃഹാതുരനും. അവൻ കരയാൻ തുടങ്ങി. അവൻ സ്വാമിയുടെ ചിത്രം അവന്റെ തൊട്ടരികത്ത്, നെഞ്ചിലായി വച്ചിട്ട്, കരഞ്ഞു കരഞ്ഞ്, അവസാനം ഉറങ്ങിപ്പോയി.”

അവന്റെ ഉറക്കത്തിൽ, ഭഗവാൻ ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ട്, അവന്റെ കൈപിടിച്ചിട്ട്, ഈ കുട്ടിയെ ഹോസ്റ്റലിനു ചുറ്റും കൊണ്ടുപോയി. അവിടുന്ന് അവൻ അടുക്കളയും ഓരോ മുറിയും കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അവിടുന്ന് അവൻ വാട്ടർ ടാപ്പുകളും ഡൈനിംഗ് ഹാളും അടുക്കളയും അങ്ങനെ ഓരോന്നും കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അവിടുന്ന് അവനെ കാരിലിരുത്തി, കുട്ടി പ്രഭുവിനൊപ്പം സഞ്ചരിച്ചു. ഇതെല്ലാം സ്വപ്നത്തിലാണ് നടന്നത്.

സ്വപ്നത്തിൽ സ്വാമി അവനോട് ചോദിച്ചു, “എന്റെ കാർ കൊള്ളാമോ? നല്ല ഭംഗിയില്ലേ? ഇതൊരു പുതിയ കാറാണ്. നിനക്കിത് എത്രത്തോളം ഇഷ്ടമായി?”

സ്വാഭാവികമായും, സ്വപ്നങ്ങൾ അധികം നീണ്ടുനിൽക്കില്ലല്ലോ. കിനാവ് മാഞ്ഞു. പിറ്റേന്നു കാലത്ത് പയ്യൻ എണീറ്റു. മറ്റു കുട്ടികൾ റോഡിലേക്ക് ഓടുന്നതാണ് അവൻ

കണ്ടത്. അവൻ അവരോട് തിരക്കി, “നിങ്ങൾ എവിടെ പോവുന്നു? നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഓടുന്നത്?”

അവർ പറഞ്ഞു, “സ്വാമി ഇതുവഴി വന്നേക്കും. ഞങ്ങൾ പ്രഭുവിനെ കാണാൻ പോവുകയാണ്.”

അതുകൊണ്ട് അവനും ഓടിച്ചെന്ന് അവർക്കൊപ്പം നിന്നു. കാറിന്റെ ചില്ലിന്റെ വശത്ത് അടുത്തായി നിൽക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം അവനുണ്ടായി. സ്വപ്നത്തിലെ അതേ കാർ അവൻ കണ്ടു, സ്വപ്നത്തിൽ താൻ ദർശിച്ച അതേ പുഞ്ചിരിയുമായി ബാബ!

ഇപ്പോൾ ഭഗവാൻ അതേ ചോദ്യവും ചോദിച്ചു: “കുട്ടീ, നിനക്കെന്റെ കാർ ഇഷ്ടമായോ? നിനക്കിത് എത്രത്തോളം ഇഷ്ടമായി?”

പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടുനിന്ന കുട്ടി ചോദിച്ചു, “ ഇത് നിങ്ങളെല്ലാവരോടുമുള്ള തുറന്ന ചോദ്യമാണ്. ഒരൊറ്റ കണ്ണീർക്കണം കൊണ്ട് ഉറുകുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഈശ്വരനെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?” ഒരൊറ്റ കണ്ണീർത്തുള്ളിയാൽ അവിടുന്ന് ഉറുകുന്നു, അവിടുന്ന് പ്രതികരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഭഗവാനെ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?”

ഈ കുട്ടി നന്നായി വായിക്കുന്ന കുട്ടത്തിലാണ്, അതെനിക്ക് മനസ്സിലായി. അവൻ, ശ്രീകൃഷ്ണലീലാമൃതത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുകയുണ്ടായി. അത് വളരെ നല്ല ഒരു കൃതിയാണ്. സന്ദർഭത്തിന് തികച്ചും അനുയോജ്യമായ ഒരു ശ്ലോകമാണ് അവൻ ഉദ്ധരിച്ചത്:

സകല ദേവന്മാരും ആരാധിക്കുന്ന അതേ ദേവൻ,
സകല മഹർഷിമാരും ഋഷികളും പൂജിക്കുന്ന അതേ ദേവൻ,

ബൃന്ദാവനത്തിലെ എല്ലാ ഇടയബാലന്മാരെയും
ബാലികമാരെയും മോഹിപ്പിച്ച അതേ ദേവൻ,
ആ ദേവൻ ഇന്ന് നമുക്കിടയിൽ,
ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബയുടെ
രൂപത്തിലുണ്ട്.

സ്വർഗം എവിടെ? സ്വർഗം എവിടെ?
ഇപ്പോൾ, ഇവിടെത്തന്നെ!

ഈ വാക്കുകളോടെ അവൻ തന്റെ പ്രസംഗം ഉപസംഹരിക്കുകയുണ്ടായി.
നിങ്ങൾക്ക് വളരെ നന്ദി.

ഓം... ഓം.... ഓം.....

അസതോ മാ സദ് ഗമയ
തമസോ മാ ജ്യോതിർ ഗമയ
മൃത്യോർ മാ അമൃതം ഗമയ

ഓം ലോകാ സമസ്താ സുഖിനോ
ഭവന്തു
ലോകാ സമസ്താ സുഖിനോ ഭവന്തു
ലോകാ സമസ്താ സുഖിനോ ഭവന്തു

ഓം ശാന്തി: ശാന്തി: ശാന്തി:

പ്രഫ. അനീൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)